

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 квітня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 30 квітня 1949 р.)

Число	Д е н ь	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шевченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
21	Четвер	А І Д А	ЗАКРИТА ВИСТАВА	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
22	П'ятниця	Ф А У С Т	ЗАКРИТА ВИСТАВА	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	РОЗА ВІТРІВ
23	Субота	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	РОЗА ВІТРІВ
24	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (вранці)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (вранці)	АННА КАРЕНИНА (утром)	РОЗА ВІТРІВ
		Т Р А В І А Т А (ввечері)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ (днем) МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (вечером)	
25	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	ВИСТАВИ НЕМАЄ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	
26	Вівторок	Ф А У С Т	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	
27	Середа	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН	ПО ТОЙ БІК	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	
28	Четвер	Ф А У С Т	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	
29	П'ятниця	ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР	
30	Субота	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 12 (49)

21—30 квітня 1949 р.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21 квітня

Абонемент сер. «И», талон 1.

Дж. Верді

А І Д А

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад Я. Мамонтова.

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар.
арт. БАРСР П. Славінський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художнє оформлення І. Назарова.

Постава танців засл. арт. ГрузРСР
В. Литвиненка.

Асистенти постановника — Г. Давидов,
А. Іванов.

Ведуть виставу: С. Петров, А. Базилевич.

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аїда
перебуває в полоні при дворі єгипет-

ського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро—батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає йому руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

Радамес — Е. Рекало. Аїда—В. Гужова,
нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Амнеріс —
Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР;
Е. Лейтес. Амонасро—І. Бронзов, нар. арт.
УРСР; Д. Козинець, А. Маєргут, засл.
арт. УРСР. Рамфіс—В. Будневич, засл. арт.
УРСР; Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.
Цар—М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.
Гонець—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хво-
рост.

22, 26, 28 квітня

22/IV абонемент сер. «Д», талон 1.

26/IV абонемент сер. «Л», талон 2.

28/IV абонемент сер. «К», талон 1.

ПРЕМ'ЄРА

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава головного режисера театру, засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР В. Литвиненка.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Асистенти—Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери—В. Гарницька, В. Фіалковська, Б. Шамович.

Дія I, картина I

Дія відбувається в Німеччині в XVI столітті.

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, який має йти на вій-

ну. Залишаючи сестру саму, він просить приятеля Зібеля доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказму куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поединок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж приходить сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у Маргариту, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. Приходять Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина не має сили відмовитись від можливості приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Дія III, картина I

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй мариться скрізь голос Мефістофеля, що глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. На його стогін збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

Картина 3

Ешафот. Іезуїти співають месу.
Маргарита йде на ешафот.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов. Фауст (молодий)—Б. Бутков, В. Совалов. Мефістофель—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Маргарита—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Маєргут, засл. арт. УРСР. Зібель—Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Марта—Є. Івіна, О. Носенко. Вагнер—Г. Коваль, Б. Малков.

23, 24 (вранці), 30 квітня

23/IV абонемент сер. «С», талон 2.

30/IV абонемент сер. «Б», талон 2.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

За однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто Б. Бельського

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — П. Славінський, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера В. Будневича, засл. арт. УРСР.

Художник — Д. Овчаренко.

Танці в постанові О. Галкіна.

Хормейстер — Є. Мариківський.

У казковому місті Тмутаракані «три дівичи под окном прями поздно вечером» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія I. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою при-

їздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилюю її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі цариці Мілітріси.
(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

Нар. арт. УРСР А. Левицька в ролі ткачихи, середньої сестри.
(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилося прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів плывуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та

про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли тільки жив я буду, попливу дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошилися. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі царя Салтана.

(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

царівна-лебідь і є та дівиця, в якій «во лбу горит звезда, под косою блесит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий domeк з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкін, П. Скоробагатько. Цариця Мілітріса, молодша сестра — В. Гузова, нар. арт. УРСР; І. Ісламова, К. Морозова. Ткачиха, середня сестра — Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — В. Венецька.

24 квітня

Абонемент сер. «П», талон 2.

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад М. Рильського

Диригент—П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник—Н. Соболев.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається їй в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Л. Колодуб, Л. Літінська. Бабариха — Е. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон — В. Бутков, В. Совалов. Царівна-лебідь — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід—П. Калюжний, О. Нікітін. Гонець—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Скоморох — Д. Діссар, Б. Малков. Корабельник 1-й — П. Калюжний, В. Хворост. Корабельник 2-й — М. Григор'єв, Г. Коваль. Корабельник 3-й — М. Державін, Б. Малков. Дяки—І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.

Виставу веде: С. Петров.

Артист В. Бутков в ролі царевича Гвідона.
(«Казка про царя Салтана»).

Фото А. Майденберга.

27 квітня

Абонемент сер. «Е», талон 2.

Б. Асаф'єв

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Постановка балетмейстера А. Гірманна.
Диригент — І. Баусов.
Художник — Д. Овчаренко.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання в коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвуючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинджал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред неабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—В. Бутков, В. Совалов. Жорж Жермон—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Флора Бєрвуа—О. Носенко, Є. Івіна. Аніна, покоївка—В. Павленко, Л. Колодуб. Гастон де-Летор'єр—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков. Маркіз д'Обіньї—М. Державін. Доктор Гренвіль—М. Державін, Б. Малков. Йосип, слуга—В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семінарєнко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, Ф. Хоміцер; гобой—І. Морштейн, Д. Риков, кларнет—Н. Архирей, Г. Риков.

Виставу веде С. Петров.

розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна Тебе... кинжалом я владею: Я близ Кавказа рождена...» — погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта — це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—І. Герман, Л. Любімова. Вацлав, її жених—Я. Додін, П. Плавник. Князь Адам, батько Марії—І. Дергаус. Зарема—Н. Виноградова. Гірей—О. Горохов. Нуралі—О. Галкін. Головний евнух—І. Дергаус. Няня—Є. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Л. Любімова, Г. Маслова, Д. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркіс'янс, І. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, віолончель—Е. Хоміцер.

29 квітня

Абонемент сер. «З», талон 2.

М. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові В. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин. Марфа, його дочка — О. Виноградова, заслужена артистка УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Любаша — А. Левицька, народна артистка УРСР; Е. Лейтес. Григорій Лук'янович Мальята-Скуратов, опричник — Д. Державін, Д. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов. Єлісей Вомелій, царський лікар — П. Калюжний, О. Нікітін. Домна Іванівна Сабурова, купецька вдова — О. Мейер, К. Морозова. Дуняша її дочка, подруга Марфи — О. Носенко. Петровна, ключниця Собакіних — Є. Івіна. Боярин — П. Скоробагатько. Покоївка — Є. Ставчанська. Парубок — В. Хворост. Опричники, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою, восени 1572 р.

Виставу веде С. Петров.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
АТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

23, 24, 26, 28, 29, 30 квітня

ПРЕМ'ЄРА

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад М. Овруцької.

Постава лауреата Сталінської премії, народн. арт. СРСР—М. Крушельницького та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—Л. Дубовика.

Режисер—В. Воронов.

Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст—її секретар—В. Бондаренко. Макс Вента—редактор Центрального органу Компартії—Д. Антонович, лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР. Коста Варра—депутат парламенту—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна—його дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм—робітниця танкового заводу, комуністка—М. Коржова. Кум Стебан—землероб—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Іоаким Піно—міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—Ф. Радчук, ла-

уреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно—його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—І. Костюченко. Файн—секретар Іоакима Піно—Г. Сичук. Христина Падера—міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—С. Федорцева—нар. арт. УРСР. Куртов—її помічник по міністерству—Л. Подорожній. Кардинал Бірнч—глава католицької церкви—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Яків Ясса—монах, його секретар—М. Савченко. Гуго Вастіс—крупний промисловець, лідер католицької партії—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц—його секретар—С. Ходкевич. Кіра Рейчел—журналістка з Чикаго—Н. Герасімова. Сер Генрі Мак-Хілл—з Нью-Йорка—представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Фікус—землероб—В. Стеценко. Поліцейський—Г. Чорний. Слуга—В. Лавров. Журналісти—М. Волошин, М. Кірін, Г. Снегірьов, З. Біляева. Фоторепортери—С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова. Стенографістки—В. Худякова, Т. Довженко, Н. Хомова. Члени делегації—Р. Рубанович, В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Г. Шумов.

Виставу веде пом. режисера—Д. Бабенко.

27 квітня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та С. Ковганюка.

Постава режисерів Л. Кіншиної та М. Ошеровського.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Каневського.

Балетмейстер—В. Нікітін.

Хореограф—Е. Рабінович.

Концертмейстер—Є. Пліщенко.

ДИЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвід-управління штабу фронту — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Майор Ігнат'єв, офіцер військової розвідки — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — Г. Гончарова, Є. Петрова, народна артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — М. Микитенко. Радянські бійці — В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний. Болдирев Володимир, в'язень — І. Костюченко, Г. Сичук. Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — С. Верхацький, Г. Козаченко, засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — В. Мізіненко.

Арт. І. Костюченко в ролі Болдирева Володимира
(«По той бік»).

Фото М. Савченка.

Арт. С. Верхацький в ролі Мудзімури
(«По той бік»).

Фото М. Савченка.

Фурута, офіцер японської військової місії — І. Гавришко, В. Лавров. Літня японка — Н. Рантіс. Молода японка — Т. Давидова. Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — М. Волошин. Кислов, білогвардійський генерал — О. Романенко. Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова — М. Кірін. Біляєва Катя, емігрантка — О. Валуєва, Ю. Фоміна. Нецветаєв, співробітник японської військової місії — С. Кошачевський. Мансуров, співробітник японської військової місії — Г. Снегірьов. Лаврова Інна, емігрантка — Я. Косаківна. Невідомий відвідувач — Ю. Тітов. Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані — О. Тимофієнко, З. Біляєва.

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — Р. Хмара.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 23, 24 (днем), 26 апреля

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод М. Юзинского

Постановка режиссера А. Глаголина.

Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

Танцы в постановке Л. Гай.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ-
НИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь — В. Венцовский, Г. Ратальский. Ее служанки: Марсела — Е. Оноприенко, Н. Скоркина. Доротей — К. Борискина, М. Шматченко. Анарда — З. Кудряшева, Н. Шеремет. Отавьо — ее мажордом — П. Пружанский. Фабьо, ее слуга — Б. Тоценко. Граф Федерико — Г. Столкин, Б. Табаровский. Маркиз Рикардо — И. Мальвин, Т. Прево. Граф Лудовико — И. Здановский, А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро — А. Волин. Леонидо, слуга графа Федерико — В. Криштоп. Сельо, слуга маркиза Рикардо — С. Лерман. Камилло — М. Иоффе.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Засл. арт. УССР Н. Тамарова в роли Дианы («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

22, 30 апреля

Братья Тур и Л. Шейнин

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжеская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Ту-

берозова. Карташев Федор Демьяныч—П. Осокин, засл. арт. УССР. Полковник—В. Кропотов, Т. Прево. Майор—С. Лерман. Крумин Альфред Иванович—И. Любич, заслужен. артист УССР; М. Таранов. Вилли, учитель лицея в Риге—Б. Табаровский. Янис, рабочий, латыш—Л. Молдаванов. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—В. Венцовский, В. Золотарев, засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—В. Лизогуб. Фрау Шмельц—Н. Белецкая. Клингель, оберлейтенант—В. Криштон. Пал Палыч—Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася—К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн—Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир—Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид—А. Москаленко. Савицкий—В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

Арт. Г. Ратальский в роли Теодоро («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

24 (утром) апреля

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня

Арт. А. Волин в роли Тристана («Собака на сене»).

Фото А. Майденберга.

Вронская—С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—А. Котляров, И. Любич, засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Р. Брилинг, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; В. Шаповалов. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—А. Котляров, Т. Прево. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотков, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—С. Лерман, И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Кармердинер Вронского—Б. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль—Я. Антонович.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

24, 29 апреля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР А. Крамова.
Режиссер—В. Лизогуб.

Художники: Д. Власюк и З. Винник.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—И. Любич, засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—

Арт. Р. Брилинг в роли Кривошеина («Московский характер»).

Фото А. Майденберга.

А. Воронович, нар. арт. УССР. Гринева Федора Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—В. Золотарев, засл. арт. УССР, П. Осокин, засл. арт. УССР; П. Пружанский. Гринева Виктор, его сын, студент истфака МГУ—Ф. Кривонос, Л. Молдаванов. Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б)—К. Гайжевская, К. Суковская. Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета—Р. Семашко, Т. Семичева. Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината—О. Зубова, А. Танеева. Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода—Я. Азимов, Р. Брилинг. Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станко-

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21 квітня

Ш. Лекок

ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ

Опера-буф на 3 дії А. Арго, М. Адуєва.
Переклад І. Муратова.

Постава Л. Івашутича, нар. арт. УзРСР.
Диригент—С. Солящанський, засл. арт. УРСР.

Оформлення Н. Соболя.
Балетмейстер—В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Балеро д'Алькаразас — М. Іванов.
Донна Аврора—Н. Попова. Жірофле-Жірофля—Н. Аннікова, А. Лундишева. Пакіта—К. Великосельська, В. Омельченко. Педро—К. Райданов. Мурзук—О. Райданов. Мараскін—Л. Уманець. Адмірал Матаморос — Л. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Кузени—І. Бурменко, М. Гавриленко, А. Зуб, В. Рухманов.

БАЛЕТ:

1. Мавританський танок.
2. Іспанський танок.
3. Вальс.

Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісовська, Р. Нікітіна, Г. Осадча, В. Семьонов, Б. Ройфа, Б. Хильченко та весь ансамбль балету.

Виставу веде—Н. Арбо.

22, 23, 24 квітня

ПРЕМ'ЄРА

Б. Мокроусов, лауреат Сталінської премії.

РОЗА ВІТРІВ

Музкомедія на 3 дії. Текст І. Луковського, лауреата Сталінської премії.

Постава І. Радомиського.

Диригент—М. Хайкін.

Художник—С. Йоффе.

Балетмейстер—В. Нікітін.

Режисер-лаборант—Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—Г. Охріменко, Л. Уманець. Катерина—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посошков—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза—Н. Аннікова, З. Мизиненко. Тарас Передряга — К. Передерніков. Ілля Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Ланской—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахраров—І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас—І. Білашенко, О. Райданов. Юсуф Паша—М. Мармур. Смайсл—І. Бурменко, М. Гавриленко. О'Перрі — Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр—С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць.
2. Іспанський танець.
3. Весільний танець.

Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Д. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісовська, Р. Нікітіна, В. Семьонов, Б. Хильченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть—Н. Арбо, Н. Боровкова.

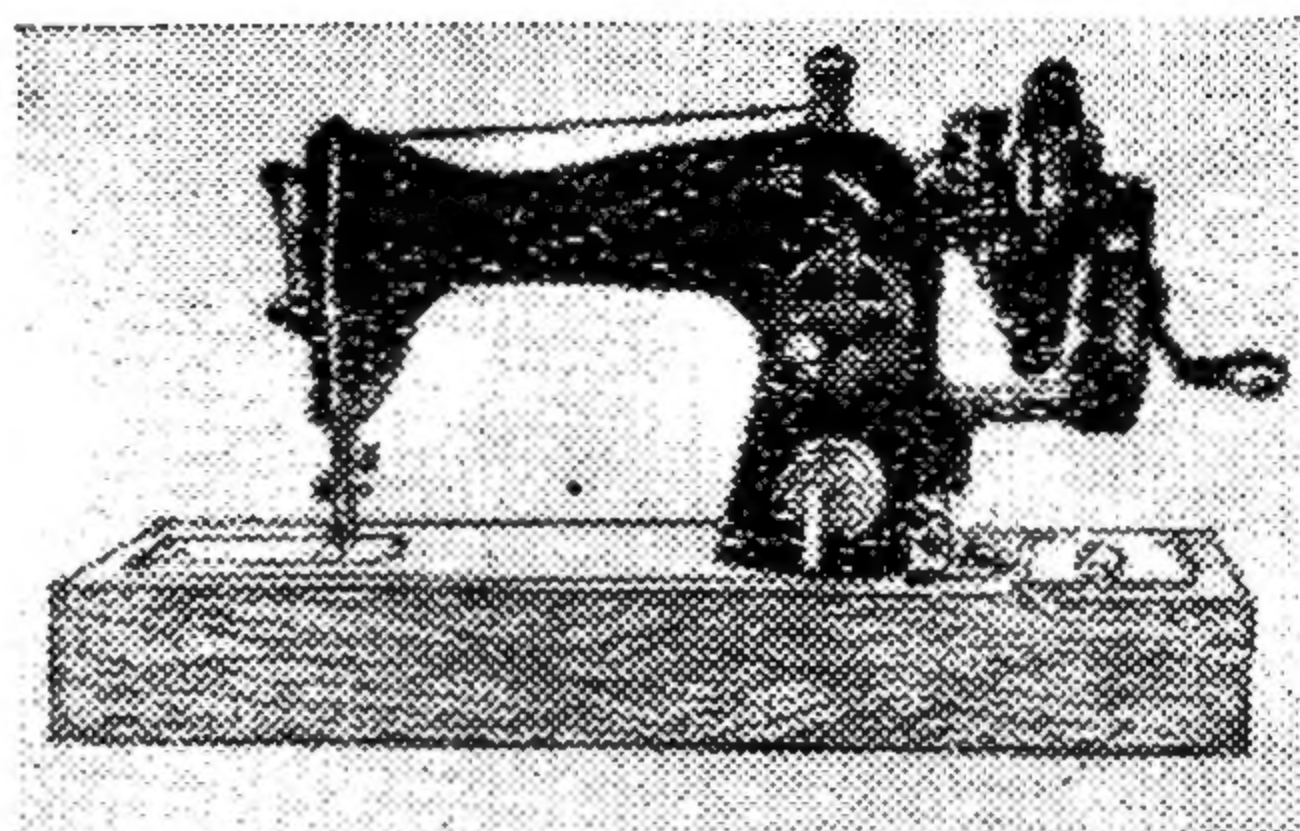
Відповідальний редактор З. СМОКТИЙ

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 07745. Друкарня „Мистецтво“, Харків, Пушкінська, 44. Зам. 306. Тираж 1500.

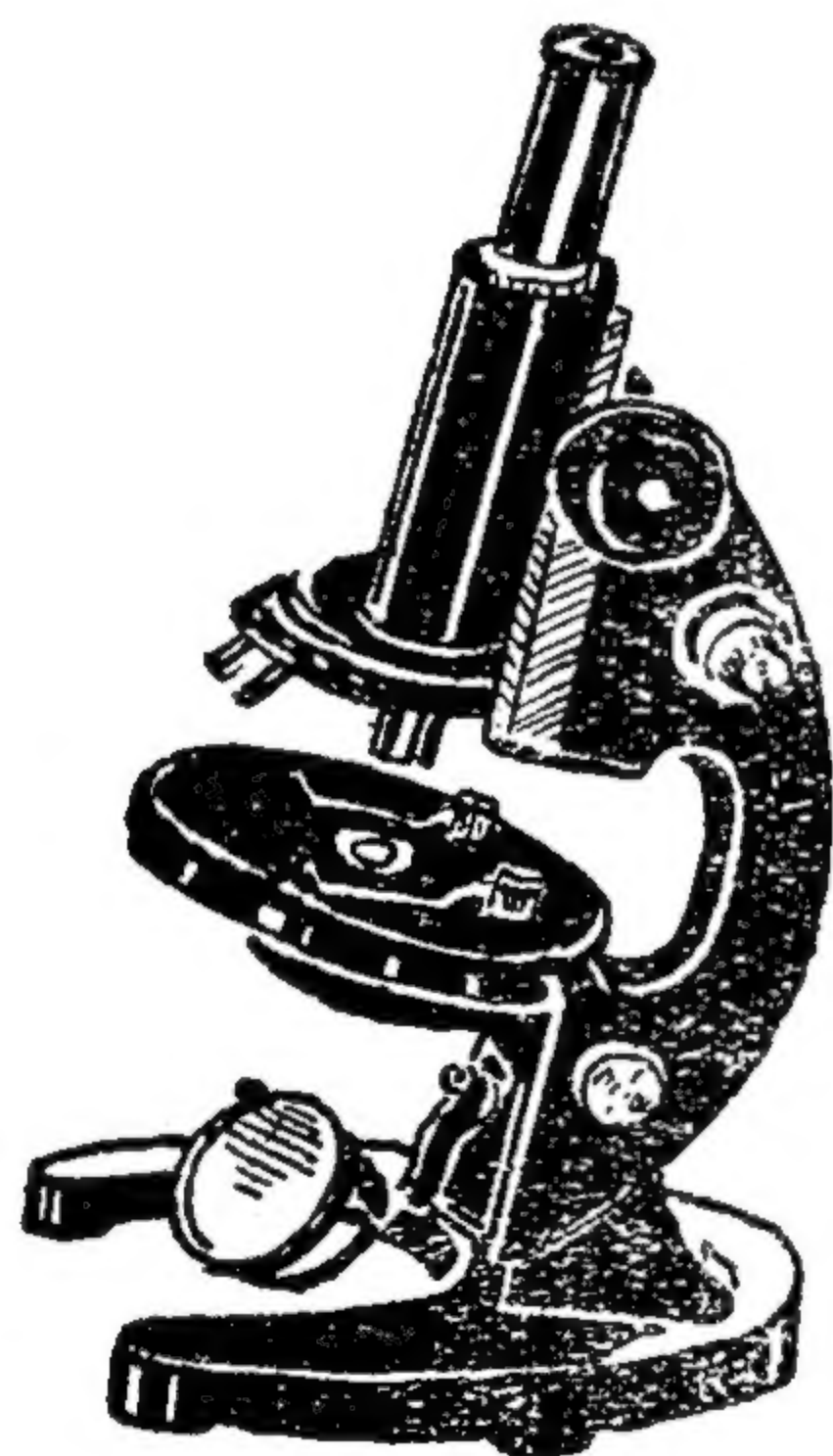
**ХАРЬКОВСКИЙ
ФИРМЕННЫЙ МАГАЗИН
„УКРМАШПРИБОРСБЫТ“**

с 1-го марта 1949 г.

значительно снижены цены на часы—30%-50%

Имеется большой выбор фурнитуры часов: наручные, карманные, настольные и стенные.

Пишущие машины, швейные машины, запчасти к ним, иглы, арифмометры, готовальни, сейфы несгораемые.

Для лабораторий научно-исследовательских институтов, заводов имеется большой выбор лабораторного оборудования, электроприборов и химпосуды.

При магазине имеются мастерские, производящие ремонт швейных машин, пишущих машин, арифмометров, часов, оптико-механических и электро-измерительных приборов.

Качество ремонта гарантируется.

Оплата по безналичному расчету через Госбанк.

Наш адрес: г. Харьков, Кацарская, 1, тел. 3-19-49,
магазин „УКРМАШПРИБОРСБЫТ“.

Магазин открыт ежедневно с час. утра
до 5 ч. 30 мин. вечера

МИНИСТЕРСТВО ПИЩЕВОЙ
ПРОМЫШЛЕННОСТИ СССР
„ГЛАВПАРФЮМЕР“

ТЭЖЭ

ОДЕКОЛОН и ДУХИ „АЛЬПИЙСКИЕ ЛУГА“

из натуральных альпийских
цветов, имеют **НЕЖНЫЙ**
и **СТОЙКИЙ ЗАПАХ**

ТРЕБУЙТЕ

в магазинах „Т Э Ж Э“

Харпромторга,

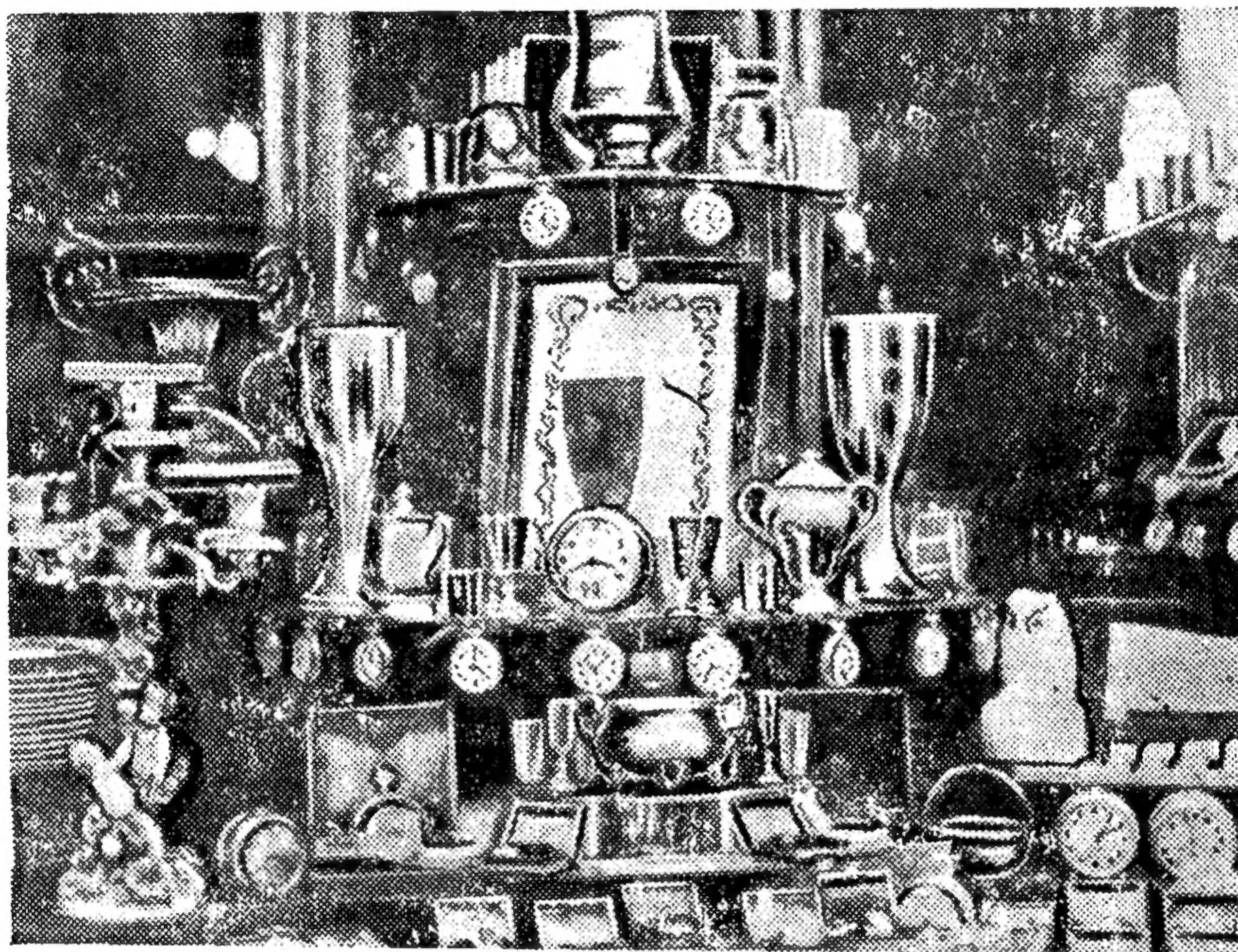
Глав универсама,

аптеках и санмагазинах.

Цена 2 руб.

В МАГАЗИНАХ
„ЮВЕЛИРТОРГ“

Министерство Торговли СССР

ВСЕГДА В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ

изделия из золота, серебра, и других металлов:

кольца, серьги, броши, браслеты, кулоны, медальоны, цепи медальонные и бортовые, пудреницы.

Изделия с бриллиантами и жемчуг. Ложки столовые, десертные, чайные, разливательные ковши, подстаканники. Ч А С Ы золотые, серебряные, металлические ручные и карманные, часы стенные.

**ЦЕНЫ ЗНАЧИТЕЛЬНО
СНИЖЕНЫ.**

АДРЕСА МАГАЗИНОВ:

Ул. Свердлова № 8.
Пл. Тевелева № 16.
Ул. Сумская № 5.